

Introducing a new Device to Measure Femoral Canal Length in Reconstructive Surgery of Cruciate Ligament of Knee

Peyman Dehghanirad¹,
Seyed Pejman Nayersabeti²,
Ahmadreza Mirbolook³,
Kamran Asadi⁴,
Ali Sheykhi²,
Lotfollah Davoodi⁵,
Bahareh Moaydahmadi⁶,
Banafsheh Moayedahmadi⁷,
Mohamadsadegh Mousavi⁸

¹ BSc in Operating Room, Orthopedic Research Center, Rasht Rasool Akram Hospital, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran

² Orthopedic Surgeon, Rasht Rasool Akram Hospital, Rasht, Iran

³ Assistant Professor, Department of Orthopedics, Orthopedic Research Center, Faculty of Medicine, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran

⁴ Associate Professor, Department of Orthopedics, Orthopedic Research Center, Faculty of Medicine, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran

⁵ Assistant Professor, Department of Infectious Diseases, Antimicrobial Resistance Research Center, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁶ General Practitioner, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁷ BSc in Nursing, Rasht Rasool Akram Hospital, Rasht, Iran

⁸ Medical Student, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran

(Received November 16, 2015 Accepted, February 4, 2015)

Abstract

Background and purpose: Locating and measuring the length of the distal femoral canal is a very important stage in reconstructive surgery of anterior and posterior cruciate ligament rupture in knee. Sometimes it is difficult or impossible to measure it in some patients. To resolve this problem, a measuring tool called the Measuring Instrument of the Length of the Femoral Canal (Sattr) was designed and registered in Iranian patent office. The instrument was designed to measure the length of the femoral canal before creating any canal in distal femur (therefore, enabling surgeons to change it if it was not calculated properly).

Materials and methods: In this comparative cross sectional study, a part from Sattr, two other instruments which are commonly used in reconstructive surgery of knee ligaments including a 4.5 graded Reamer and a depth gauge that is the final confirming tool for measuring the length of the canal were applied to 50 patients of both sexes. According to the operating techniques, measures of the length of the canal were separately written and statistical differences were recorded in two-sided way.

Results: Data indicated significant differences between the scores of Reimer, depth gauge and Sattr ($P=0.004$).

Conclusion: According to this study, Sattr had significantly less errors compared to Reamer. Thus, it can be claimed that the measurements obtained by Sattr are more precise than measurements obtained by other measuring tools.

Keywords: Anterior cruciate ligament, posterior cruciate ligament, reconstructive surgery, depth gauge, endobutton

J Mazandaran Univ Med Sci 2015; 25(130): 138-146 (Persian).

معرفی یک وسیله جدید اندازه گیری طول کانال ران در جراحی های بازسازی رباط های متقاطع زانو

پیمان دهقانی راد^۱سید پژمان نیرثابتی^۲احمد رضا میربلوک^۳کامران اسدی^۴علی شیخی^۵لطف الله داوودی^۵بهاره موید احمدی^۶بنفشه موید احمدی^۷محمدصادق موسوی^۸

چکیده

سابقه و هدف: تعیین محل و اندازه گیری طول کانال در دیستال ران برای جراحی بازسازی پارگی رباط های قدامی و خلفی صلیبی زانو، مرحله ای بسیار مهم در این جراحی می باشد که در بعضی بیماران، به دلایلی محاسبه این طول مشکل یا غیرممکن می باشد. برای رفع این مشکل، ابزار اندازه گیری به نام سیستم اندازه گیری طول کانال ران (ساطکر) طراحی و ثبت اختراع شد. هدف از طراحی این وسیله محاسبه طول کانال ران قبل از ایجاد هر کانالی در انتهای استخوان ران می باشد که در صورت مناسب نبودن، می توان مسیر و طول را تغییر داد.

مواد و روش ها: در این مطالعه به صورت مقایسه ای-مقطعی از دو ابزار متداول در جراحی بازسازی رباط های زانو (ریمر مدرج ۴/۵ و وسیله عمق سنج)، جهت قیاس با ابزار مورد مطالعه (ساطکر) استفاده شد. ۵۰ بیمار از هر دو جنس مورد بررسی قرار گرفتند. بر اساس تکنیک عمل، طول کانال به طور جداگانه یادداشت و پس از جمع آوری داده ها، اختلاف های آماری به صورت دو طرفه ثبت گردید.

یافته ها: داده ها نشان داد که بین نمرات به دست آمده میان ریمر مدرج و عمق سنج و ساطکر اختلاف معنی داری از نظر آماری وجود دارد ($p=0/004$).

استنتاج: بر اساس نتایج به دست آمده، ساطکر نسبت به ریمر به طور معنی داری خطای کمتری داشته است که می توان بر اساس آن این ادعا را مطرح کرد که نتایج به دست آمده از ساطکر دقیق تر از سایر شیوه های اندازه گیری است.

واژه های کلیدی: رباط صلیبی قدامی، رباط صلیبی خلفی، جراحی بازسازی، عمق سنج، اندوباتون

مقدمه

از شایع ترین مفاصل بدن که دچار آسیب می شود، زانو می باشد. عناصر تشکیل دهنده زانو شامل ساختمان های استخوانی، عناصر خارجی مفصل لیگامانی عضلانی و ساختمان های داخل مفصل می باشد که

E-mail: peyman_rad0@yahoo.com

مؤلف مسئول: پیمان دهقانی راد - رشت: بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص) تامین اجتماعی، کارشناس اتاق عمل

۱. کارشناس اتاق عمل، مرکز تحقیقات ارتوپدی، بیمارستان حضرت رسول اکرم، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

۲. جراح و متخصص ارتوپدی، بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص)، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

۳. استادیار، گروه ارتوپدی، مرکز تحقیقات ارتوپدی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

۴. دانشیار، گروه ارتوپدی، مرکز تحقیقات ارتوپدی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

۵. استادیار، گروه عفونی، مرکز تحقیقات میکروبیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۶. پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۷. کارشناس پرستاری، بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص)، رشت، ایران

۸. دانشجوی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

© تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۸/۲۵ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۳/۸/۲۵ تاریخ تصویب: ۱۳۹۳/۱۱/۱۵

شامل مینیسک‌ها و لیگامان‌های متقاطع قدامی (ACL) و خلفی (PCL) است (۱). لیگامان‌های متقاطع به عنوان پایدار کننده‌های داخلی زانو و محور حرکات چرخشی زانو محسوب می‌شوند و حرکات رو به عقب و رو به جلو تیبا را بر روی فمور محدود و بر کنترل چرخش و حرکات به لترال تیبا روی فمور کمک می‌کنند (۲).

۱- بازسازی و ترمیم، یکی از درمان‌های معمول و رایج برای پارگی رباط صلیبی است. صدمات رباط‌های صلیبی معمولاً به وسیله آرتروسکوپی و یا با کمک بافت زنده از یک سوم مرکزی تاندون پاتلا و یا با استفاده از تاندون‌های همسترینگ بازسازی و ترمیم می‌شوند (۳-۵). چندین نوع بازسازی و روش‌های تثبیت وجود دارد که ایجاد کانال در استخوان‌های تیبا و فمور برای قرار دادن گرافت در کانال مربوطه ضروری است. به طور کلی ۳ نوع مکانیسم تثبیت بازسازی رباط صلیبی قدامی برای کانال فمور را می‌توان بر اساس میزان تخریب و کاربرد محل، تقسیم بندی کرد که عبارتند از: Suspension, Expansion, Compression تثبیت‌سازی Compression: به وسیله مداخله با پیچ صورت می‌پذیرد.

۲- Expansion: به روش استفاده از کراس پین تعریف می‌گردد.

۳- Suspension: برای این روش که از اندوباتن برای تثبیت تاندون داخل کانال ران استفاده می‌شود، دارای یک قسمت دکمه مانند سوراخ‌دار به ابعاد ثابت 4×12 میلی‌متر و هم‌چنین دارای تسمه‌ای که از سوراخ‌های دکمه به صورت لوپ عبور داده شده می‌باشد. از نظر طول تسمه، دارای سایزهای مختلف می‌باشد و بر اساس طول کانال ایجاد شده، سایز مورد نظر انتخاب می‌شود (۹، ۱۰).

انتخاب نوع گرافت و روش تثبیت پیوند در جراحی بازسازی رباط صلیبی حیاتی و مهم است. بازسازی رباط صلیبی به وسیله تاندون همسترینگ قدرت کافی برای توانبخشی و فعالیت زود هنگام را

فراهم می‌کند. در واقع برداشتن تاندون همسترینگ به حرکت اکستنسور آسیبی وارد نمی‌کند و نسبت به برداشتن تاندون پاتلا درد کم‌تری دارد (۱۱). استفاده از تاندون‌های همسترینگ که به وسیله اندوباتن یا کراس پین در کانال ران ثابت می‌شوند، دو روش معروف برای Femoral fixation می‌باشند (۶).

حال در روش جراحی Suspension که از اندوباتن استفاده می‌شود، به ابزارهای دقیقی با دقت در حد میلی‌متر نیاز است. بر اساس تکنیک روتین جراحی، در ابتدا باید کانالی را برای قرار دادن تاندون ایجاد نمود. برای ایجاد کانال و تعیین مسیر محل قرارگیری گرافت، باید گاید پینی را در محل رباط صلیبی قدامی قبلی پاره شده، در دیستال فمور عبور داد و در صورت مطلوب بودن مسیر، برای گشادتر نمودن کانال و عبور اندوباتن، از ریمر کانولیت $4/5$ در مسیر گاید پین عبور داده و به محض عبور ریمر از کورتکس دوم که مدرج می‌باشد، عدد روی ریمر را خواند. این عدد نمایانگر طول کانال ران می‌باشد و بر اساس آن جراح تصمیم می‌گیرد که چه طولی از تاندون را درون کانال به وسیله چه سائیزی از اندوباتن ثابت نماید (۸-۴). در زمان انجام این اقدامات، مشکلاتی ایجاد می‌شود مانند عبور ناگهانی ریمر از کورتکس انتهای ران و یا عدم توانایی خواندن درست طول کانال توسط ریمر مدرج به دلیل بزرگ بودن کوندیل کناری فمور. در این مورد دوم باید ریمر را خارج نمود و از وسیله‌ای به نام عمق سنج (depth gage) (تصویر شماره ۱) برای اندازه‌گیری طول کانال استفاده نمود. طول کانال دارای حد استاندارد می‌باشد. در مواردی که اندازه‌گیری در این محدوده استاندارد نباشد، باید دوباره گاید پین را وارد و دوباره ریمر نمود تا طول مناسب به دست آورده شود. به همین دلیل تصمیم گرفته شد تا وسیله‌ای طراحی شود که بعد از گذاشتن گاید پین و قبل از ریم کردن، بتواند طول کانال ران را اندازه‌گیری کند و یا بدون نیاز به مشاهده با آرتروسکوپی، بتوان طول کانال را به صورت خارج

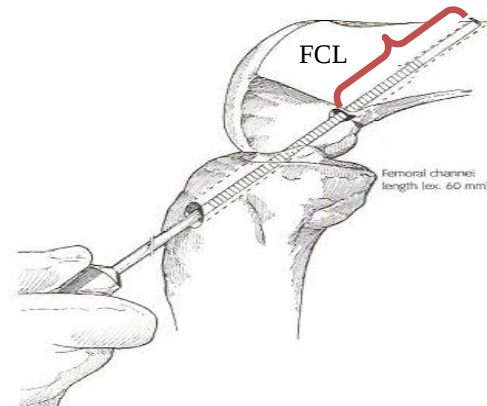
مواد و روش ها

این پژوهش به صورت یک مطالعه مقایسه‌ای مقطعی در اتاق عمل بیمارستان‌های خصوصی و دولتی استان گیلان با توضیح قبلی برای بیمار در مورد نحوه استفاده از این وسیله انجام گرفته است. معیار ورود به این مطالعه بیماران دارای اندیکاسیون جراحی زانو به روش آرتروسکوپی بودند. این اندیکاسیون‌ها عبارت بودند از قفل شدن‌های مکرر زانو، درد زانوی مقاوم به درمان‌های غیر جراحی، عدم ثبات در حرکات زانو و پارگی رباط‌های متقاطع زانو.

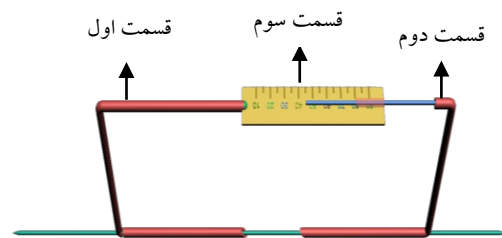
به دلیل این که این ابزار در حالت مطالعات اولیه بوده و تاکنون هیچ مطالعه‌ای در مورد ارزیابی این اختراع انجام نشده است، بنابراین در جلسه پژوهشی و کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی گیلان که در تاریخ ۱۳۹۲/۰۵/۰۷ و با شماره ۱۴۱۹۱۶/۱۹۲۰ برگزار شده بود، تصمیم گرفته شد که این وسیله روی ۵۰ نفر از بیماران کاندید جراحی زانو مورد بررسی قرار گیرد.

در این مطالعه بعد از گذاشتن گاید پین، ابتدا قسمت اول ساطکر را از انتهای پین وارد زانو کرده و در محل دو کوندیل درون مفصل ران قرار داده و در ادامه قسمت دوم ساطکر را از نوک پین وارد کرده و بعد از عبور از پوست و عضلات، بر روی کورتکس خروجی پین در بالای زانو قرار داده شد (تصاویر شماره ۱ تا ۵). در بخش فوقانی این دو قسمت، قسمت سوم ساطکر قرار دارد که به صورت خط کشی خارج مفصلی طراحی شده و طول کانال ران را نشان می‌دهد (تصویر شماره ۱-۶). اگر طول به دست آمده، در محدوده استاندارد نبود، گاید پین را خارج و مجدداً پین را در مسیری دیگر قرار داده و دوباره با ساطکر، طول را اندازه‌گیری می‌کنیم تا طول مناسب به دست آید و تمامی اعداد به دست آمده یادداشت می‌شود. در ادامه پژوهش، بعد از محاسبه طول کانال با ساطکر، با استفاده از ریمر ۴/۵ موجود در ست جراحی، کانال را ایجاد و طول کانال از روی اعداد

مفصلی قبل از هرگونه سوراخ کردن، به دست آورد. بنابراین وسیله‌ای به نام سیستم اندازه‌گیری طول کانال ران (ساطکر) برای بازسازی رباط‌های صلیبی زانو طراحی و ساخته شد (تصویر شماره ۲).

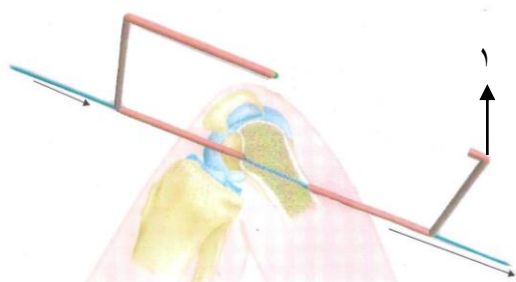

تصویر شماره ۱: وسیله استاندارد طلایی به نام عمق سنج (depth_gaug)

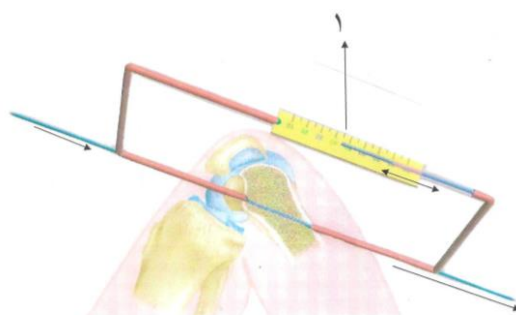

تصویر شماره ۲: سیستم اندازه‌گیری طول کانال ران (ساطکر)

ساطکر در سال ۱۳۹۰ توسط پیمان دهقانی‌راد (کارشناس عمل‌های بازسازی رباط زانو) طراحی و ساخته شد و پس از اخذ تاییدیه‌های معتبر از انجمن جراحان ارتوپدی ایران، مرکز تحقیقات ارتوپدی و اداره کل تجهیزات پزشکی، در مرکز ثبت اختراعات به ثبت رسید. این وسیله از جنس استیل قابل استریل ساخته شد است. استفاده از این وسیله مانند یک وسیله جراحی خارج مفصلی هیچ‌گونه عارضه و مشکلی را به دنبال نخواهد داشت. در این مطالعه می‌خواهیم به اعتبار سنجی ساطکر با ریمر در زمینه اندازه‌گیری طول کانال ران که در حال حاضر از آن استفاده می‌شود، بپردازیم.

تصویر شماره ۱: وارد کردن قسمت دوم ساطکر (آنتن شماره ۱)

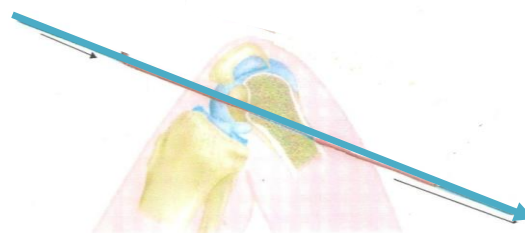

تصویر شماره ۲: دادن اندازه روی ساطکر (آنتن شماره ۱)

یافته ها

از ۵۰ بیمار مورد بررسی، ۴۵ بیمار (۹۱ درصد) مرد و ۵ بیمار (۹ درصد) زن بودند. میانگین سنی بیماران مورد مطالعه 30.7 ± 7.74 سال بود. هیچ بیماری از مطالعه

حک شده روی ریمر مشاهده و ثبت گردید. در انتها برای تایید و مقایسه طول به دست آمده از ساطکر و ریمر، از وسیله استاندارد طلایی به نام عمق سنج depth gauge (تصویر شماره ۲) استفاده گردید (۱۳). میزان خطای محاسبه شده در این دو روش نیز نسبت به عمق سنج محاسبه شد. هم چنین میانگین طول کانال ران و سائز ابزار فیکس کننده (اندوباتون) هم ثبت شد. پس از جمع آوری داده ها، اطلاعات وارد نرم افزار SPSS v16 شد. جهت تعیین میزان خطا، از قدر مطلق میانگین errorها (Absolute main error) و جهت مقایسه این errorها از آزمون t-test استفاده شد. سطح معنی دار آزمونها $p < 0.05$ در نظر گرفته شد و آزمونها در این مطالعه pilot study، به صورت دو طرفه، با اختلاف های آماری ثبت شد.

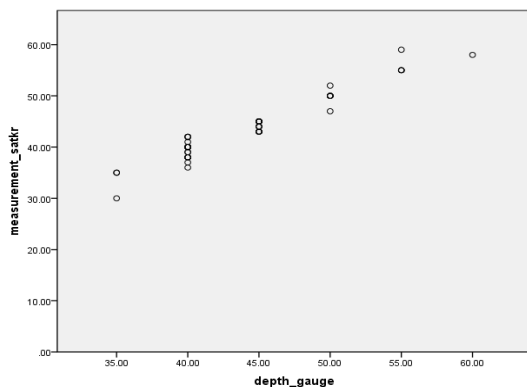

تصویر شماره ۳: عبور گاید پین از بین دو کوندیل دیستال ران

تصویر شماره ۴: وارد کردن قسمت اول ساطکر

اندازه گیری دستگاه ریمر با عمق سنج $0.3 \pm 4/2$ میلی متر بود. میانگین خطای اندازه گیری ساطکر در مقایسه با ریمر $0.22 \pm 2/24$ بود. بر اساس نمودار شماره ۱، نمرات به دست آمده میان عمق سنج و ساطکر، اختلاف معنی داری از نظر آماری دارند ($p=0/004$). ساطکر طوری طراحی شده که بتواند فاصله های یک میلی متری را هم نشان دهد، ولی وسیله عمق سنج فقط می تواند مضربی از اعداد ۵ را نشان دهد. هم چنین طبق جداول شماره ۱ و ۲، میان میزان خطای به دست آمده از ساطکر و ریمر، اختلاف آماری معنی داری وجود دارد ($p=0/007$).

نمودار شماره ۱: مقایسه داده های ساطکر با عمق سنج (عمق سنج با دایره پررنگ و ساطکر با مربع)

جدول شماره ۲: داده های ثبت شده طول کانال توسط ساطکر

اندازه گیری-ساطکر				
طول کانال	تکرار	درصد	درصد معتبر	درصد انبوه
اندازه ها				
۳۰/۰۰	۱	۲/۰	۲/۰	۲/۰
۳۵/۰۰	۲	۴/۰	۴/۰	۶/۰
۳۶/۰۰	۱	۲/۰	۲/۰	۸/۰
۳۷/۰۰	۱	۲/۰	۲/۰	۱۰/۰
۳۸/۰۰	۴	۸/۰	۸/۰	۱۸/۰
۳۹/۰۰	۲	۴/۰	۴/۰	۲۲/۰
۴۰/۰۰	۸	۱۶/۰	۱۶/۰	۳۸/۰
۴۱/۰۰	۱	۲/۰	۲/۰	۴۰/۰
۴۲/۰۰	۳	۶/۰	۶/۰	۴۶/۰
۴۳/۰۰	۵	۱۰/۰	۱۰/۰	۵۶/۰
۴۴/۰۰	۲	۴/۰	۴/۰	۶۰/۰
۴۵/۰۰	۸	۱۶/۰	۱۶/۰	۷۶/۰
۴۷/۰۰	۱	۲/۰	۲/۰	۷۸/۰
۵۰/۰۰	۶	۱۲/۰	۱۲/۰	۹۰/۰
۵۲/۰۰	۱	۲/۰	۲/۰	۹۲/۰
۵۵/۰۰	۲	۴/۰	۴/۰	۹۶/۰
۵۸/۰۰	۱	۲/۰	۲/۰	۹۸/۰
۵۹/۰۰	۱	۲/۰	۲/۰	۱۰۰/۰
جمع کل	۵۰	۱۰۰/۰	۱۰۰/۰	

خارج نشد. ۲۶ بیمار (۵۲ درصد) درگیری پای راست و ۲۴ بیمار (۴۸ درصد) درگیری پای چپ داشتند. در جدول شماره ۱ میانگین طول کانال که توسط ریمر اندازه گیری شد، مشاهده می شود. ریمر قادر است طول کانال را به صورت واحدهای ۵ میلی متری دهد. در ۸ مورد از ۳۲ مورد خوانده شده (۲۵ درصد)، اندازه گیری ها بین دو سایز مشاهده شد؛ مثلاً ۳۵-۴۰ یا ۴۵-۴۰ و در ۱۸ مورد از ۵۰ مورد (۳۶ درصد)، جراح به درستی توانست اندازه دقیق طول کانال را تخمین بزند.

جدول شماره ۱: داده های ثبت شده طول کانال به وسیله ریمر

اندازه گیری-ریمر				
طول کانال	تکرار	درصد	درصد معتبر	درصد انبوه
اندازه ها				
۳۵-۴۰	۲	۴/۰	۴/۰	۴/۰
۴۰	۷	۱۴/۰	۱۴/۰	۱۸/۰
۴۰-۴۵	۶	۱۲/۰	۱۲/۰	۳۰/۰
۴۵	۷	۱۴/۰	۱۴/۰	۴۴/۰
۴۵-۵۰	۲	۴/۰	۴/۰	۴۸/۰
۵۰	۵	۱۰/۰	۱۰/۰	۵۸/۰
۵۰-۵۵	۱	۲/۰	۲/۰	۶۰/۰
۵۵	۱	۲/۰	۲/۰	۶۲/۰
۶۰	۱	۲/۰	۲/۰	۶۴/۰
تعداد خوانده نشده	۱۸	۳۶/۰	۳۶/۰	۱۰۰/۰
جمع کل	۵۰	۱۰۰/۰	۱۰۰/۰	

بر اساس جدول شماره ۲، میانگین طول کانال که توسط ساطکر اندازه گیری شد، 43.76 ± 6.13 میلی متر می باشد. همان طور که مشاهده می شود، ساطکر به راحتی می تواند طول کانال را قبل از هرگونه سوراخکاری با ریمر، به صورت واحدهای یک میلی متری نشان دهد. بر اساس جدول شماره ۳ میانگین طول کانال که توسط عمق سنج اندازه گیری شد، 44.4 ± 5.68 میلی متر می باشد. عمق سنج نیز قادر است واحدهای ۵ میلی متری را نشان دهد که بعد از چند بار استریل کردن وسیله، اعداد روی آن کم رنگ گشته و به سختی می توان آن را خواند. در جدول شماره ۴ پراکنش اندازه گیری ها به تفکیک دو روش اندازه گیری با ساطکر و عمق سنج با استفاده از جداول شماره های ۲ و ۳ به دست آمده است. میانگین خطای اندازه گیری دستگاه ساطکر در مقایسه با عمق سنج 0.54 ± 1.58 میلی متر و میانگین خطای

جدول شماره ۳: داده های ثبت شده داده ها توسط اندازه گیر عمق سنج

طول کانال اندازه ها	عمق سنج			تکرار	درصد انبوه
	درصد معتبر	درصد	درصد معتبر		
۳۵/۰۰	۶/۰	۶/۰	۶/۰	۳	۶/۰
۴۰/۰۰	۲۸/۰	۲۸/۰	۲۸/۰	۱۹	۴۴/۰
۴۵/۰۰	۳۰/۰	۳۰/۰	۳۰/۰	۱۵	۷۴/۰
۵۰/۰۰	۱۶/۰	۱۶/۰	۱۶/۰	۸	۹۰/۰
۵۵/۰۰	۸/۰	۸/۰	۸/۰	۴	۹۸/۰
۶۰/۰۰	۲/۰	۲/۰	۲/۰	۱	۱۰۰/۰
جمع کل	۱۰۰/۰	۱۰۰/۰	۱۰۰/۰	۵۰	

بحث

در این مطالعه که جراحی بازسازی رباط های زانو توسط آرتروسکوپی و با استفاده از وسیله فیکس کننده تاندون (اندوباتون) در کانال ران انجام شده بود، در همه ۵۰ بیمار توانستیم طول کانال ران را قبل از ریم کردن، توسط ساطکر اندازه گیری کنیم و در ادامه که از ریمر استفاده شد، در ۱۸ مورد از ۵۰ مورد، طول کانال با دقت قابل اندازه گیری نبود و در سایر موارد هم اعداد خوانده شده، مضربی از عدد پنج بود. در این مطالعه به دلیل همراهی ریمر با ساطکر، بعد از گذاشتن گاید پین، طول کانال قبل از ریم کردن توسط ساطکر اندازه گیری و در اندازه طول کانال تجدید نظر صورت گرفت و پس از آن ریم کردن ادامه یافت که این خود یکی از مزایای بارز ساطکر بود. به طور مثال در بیمار شماره ۳۳ (یکی از ۱۰ موردی که در طول کانال تجدید نظر صورت گرفت) طول به دست آمده قبل از ریم کردن با استفاده از ساطکر، ۲۷ میلی متر بود که این طول برای ادامه عمل جراحی مطلوب نبود. با وارد کردن مجدد گاید پین، مسیر کانال قبل از ریم کردن، طولی تر شد (۴۰ میلی متر). در صورتی که اگر طبق روش های روتین، ریم کردن انجام می گرفت، ابتدا کانال ۲۷ میلی متری ایجاد می شد و به ترتیب مجدداً گاید پین و ریم کردن صورت می گرفت تا بالاخره طول کانال مناسبی به دست می آمد. در این مطالعه هم چنین از عمق سنج (استاندارد طلائی) استفاده شد که طول دقیق کانال را بعد از ریم کردن تایید می گردید (در بعضی از موارد به دلیل بزرگی

کوندیل کناری، عدد دقیق روی عمق سنج قابل خواندن نبود) و با طول کانال به دست آورده توسط ریمر و ساطکر مورد مقایسه قرار گرفت.

در پایان می توان نتیجه گیری کرد که بر اساس مطالعه حاضر، دقت ساطکر نسبت به ریمر و وسیله عمق سنج بیش تر می باشد و اعداد حاصل از ساطکر دقیق تر از ریمر است. از سوی دیگر به دلیل عبور کردن ناگهانی ریمر از دومین کورتکس انتهایی ران در حین چرخش دریل، در بعضی مواقع عدد روی ریمر را نمی توان با دقت خواند. هم چنین اعداد به دست آمده از ساطکر و وسیله عمق سنج (استاندارد طلائی) به هم نزدیک بود. کاربرد دیگر استفاده از ساطکر به این نحو می باشد که در مرحله قبل از ریم کردن، طول کانال انتهایی ران را می توان اندازه گیری کرد، که این اندازه گیری، خارج از مفصل زانو انجام شده و قابل تجدید نظر می باشد. زیرا در ابتدای مرحله قبل از پین گذاری، می توان طول کانال ران را بر اساس دلخواه به دست آورده و مسیری را انتخاب کرد که بهترین طول را با زاویه ای که بهترین طول را در بر دارد ایجاد نماید.

ساطکر برای کلیه روش های بازسازی رباط های زانوی قدامی و خلفی قابل استفاده می باشد و در واقع یک وسیله تسهیل کننده در روند ادامه جراحی می باشد. البته این نکته نیز قابل ذکر است که اعداد قابل مشاهده از وسیله عمق سنج depth-gauge دارای واحد ۵ میلی متری می باشد (که آن هم بعد از مدتی به دلیل استریل کردن های مداوم، اعداد حک شده روی وسیله کم رنگ گشته و قابل خواندن نیست)، ولی با استفاده از ساطکر، اعداد به دست آمده از آن دارای واحدهای ۱ میلی متری است. با توجه به تصویر شماره ۳ مشاهده می گردد که با برش کوندیل کناری ران، به طور دقیق می توان اندازه های روی عمق سنج را مشاهده نمود و اگر تروکار ورودی لنز آرتروسکوپی در جای مناسبی قرار نگیرد، خواندن اعداد روی عمق سنج به مراتب سخت تر خواهد شد. بعد از ایجاد کانال با استفاده از ریمر ۴/۵،

اگر طول کانال مناسب نبود، تجدید نظر در ایجاد کانال جدید به دلیل محدود بودن فضا، سخت تر می گردد.

سپاسگزاری

از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی گیلان و ریاست محترم مرکز تحقیقات ارتوپدی، بابت تامین بخشی از اعتبارات مالی انجام طرح، دکتر کاظم نژاد بابت مشاوره آمار، پزشکان و

جراحان متخصص ارتوپد استان گیلان که همکاری لازم در استفاده از این وسیله و تکمیل طرح و مدیریت درمان سازمان تامین اجتماعی و تمامی پرسنل اتاق عمل و بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص) تامین اجتماعی رشت و مهندسین پارک علم و فناوری استان گیلان بابت مشاوره و بنیاد نخبگان استان گیلان و هم چنین از آقای مهندس بهروز تقوایی و پرسنل فنی تراشکاری بهفر که در ساخت ساطکر ما را یاری نمودند، تشکر می نمایم.

References

1. Rezaei Y, Mirmohamad SM, Vaziri K, Fakhrehani F, Rahim nia A. Sensitivity and specificity of MRI and Arthroscopy in knee Joint injuries. Tehran University Medical Journal 2007; 65(9): 47-52.
2. Rockwood ChA. Rockwood and Green's Fractures in Adults. 6th ed. Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins; 2006.
3. Kirkley A, Litchfield R, Thain L, Spouge A. Agreement between magnetic resonance imaging and arthroscopic evaluation of the shoulder joint in primary anterior dislocation of the shoulder. Clin J Sport Med 2003; 13(3): 148-151.
4. Bergfeld J, Glaser V, Lioyd M. Pinpointing the cause of acute knee pain. Patient Care 1997; 31(18): 100-117.
5. Calmbach WL, Hutchens M. Evaluation of patients presenting with knee pain: Part I. History, physical examination, radiographs, and laboratory tests. Am Fam Physician 2003; 68(5): 907-912.
6. Buoncristiani AM, Tjoumakaris FP, Starman JS, Ferretti F, Fu FH. Anatomic double-bundle anterior cruciate ligament reconstruction. Arthroscopy 2006; 22(9): 1000-1006.
7. Caborn DN, Chang HC. Single femoral socket double-bundle anterior cruciate ligament reconstruction using tibialis anterior tendon: description of a new technique. Arthroscopy 2005; 21(10): 1273.
8. Muneta T, Sekiya I, Ogiuchi T, Yagishita K, Yamamoto H, Shinomiya K. Effects of aggressive early rehabilitation on the outcome of anterior cruciate ligament reconstruction with multi-strand semitendinosus tendon. Int Orthop 1998; 22(6): 352-356.
9. Muneta T, Sekiya I, Yagishita K, Ogiuchi T, Yamamoto H, Shinomiya K. Two-bundle Reconstruction of the Anterior Cruciate Ligament Using Semitendinosus Tendon with EndoButton: Operative Technique and Preliminary Results. Arthroscopy 1999; 15(6): 618-624.
10. Alex NgW H, Griffith JF, Hung EHY, Paunipagar B, Law BKY, Yung PH. Imaging of the anterior cruciate ligament. World J Orthop 2011; 2(8): 75-84.
11. Radford WJ, Amis AA. Biomechanics of a double Prosthetic ligament in the anterior cruciate ligament. JBJS Br 1990; 72(6): 1038-1043.
12. Rosenberg TD, Graft B. Techniques for ACL Reconstruction with Multi-Trac Drill Guide, Mansfield, MA: Acufex Microsurgical Inc. 1994.

-
13. Dargel J, Gotter M, Mader K, Pennig D, Koebke J, Schmidt-Wiethoff R, Biomechanics of the anterior cruciate ligament and implications for surgical reconstruction. *Strategies Trauma Limb Reconstr* 2007; 2(1):1-12
 14. Pastrone A, Ferro A, Bruzzzone M, Bonasia DE, Pellegrino P, D'Elicio D. Anterior cruciate ligament reconstruction creating the femoral tunnel through the anteromedial portal. *Surgical technique. Curr Rev Musculoskelet Med* 2011; 4(2): 52-56.
 15. Inventors JL, Spenciner D. Acl reconstruction tunnel gauge and method Publication number: US20120330323 A1 Filing date: Jun 24, 2011 Application number: US 13/168,104.
 16. Frank CB, Jackson DW. The science of reconstruction of the anterior cruciate ligament. *J Bone Joint Surg Am* 1997; 79(10): 1556-1576
 17. Miyasaka KC, Daniel DM, Stone ML, Hirshman P. The incidence of knee ligament injuries in the general population. *Am J Knee Surg* 1991; 4(1): 3-8.